

SENTÈNCIA 02-95 DE 22 DE FEBRER DE 1995

**Introducció de drogues tòxiques.- Consum de drogues.-
Graduació de la pena.- Atenuant de col·laboració amb les
autoritats.- Pena d'expulsió.- Despeses processals.**

Ponent M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que pel Tribunal de Corts, en la causa de referència, es va dictar Sentència en data 25 de novembre de 1.994, la part dispositiva de la qual condemnava a JOSEP RAMON O.S. com autor d'un delictes major continuat de l'art. 163 del Codi Penal (introducció de drogues tòxiques al Principat) a la pena d'un any de presó, expulsió per una durada de cinc anys i pagament de les despeses processals causades; a FERNANDO P. S. i CARLES ÀNGEL A.R., com a autors del mateix delictes, a un any de presó, del qual dos mesos ferms i la resta condicional, i a la multa de cent mil pessetes i pagament de les despeses processals causades; i a EMILI LL. I. i a JOAN CARLES E., com a autors d'un delictes menor de consum de drogues en grup de l'art. 297 del Codi Penal a la pena de dos mesos de presó condicional i multa de vint-i-cinc mil pessetes i al pagament de les despeses processals causades.

II.-RESULTANT: Que contra la citada Sentència va interposar recurs de suplicació el condemnat Josep Ramon O.S., representat i defensat pels Lletrats Manuel MAS RIBO i Àngela PALAU FAU, recurs que fou admès i, previs els tràmits legals es va assenyalar dia i hora per a la celebració de la Vista, en la qual va informar la Lletrada del recurrent en recolzament del seu recurs i el Ministeri Fiscal, que es va oposar al recurs tot sol·licitant la confirmació de la Sentència recorreguda.

III RESULTANT: Que el recurrent ha fonamentat el seu recurs amb els següents arguments: 1) Que el "consum" del processat O. era un consum privat i particular i a més esporàdic, quan el grup es reunia per a alguna celebració, com ara un aniversari o una festa; 2) Per això la "salut pública" no va quedar afectada; 3) Que el Tribunal es va negar a aplicar tres atenuants per analogia; 4) Que O. no és pròpiament estranger perquè té família i residència a Andorra i a més reuneix tots els requisits per adquirir la nacionalitat andorrana; 5) Que les penes imposades a la Sentència suposen un agraví comparatiu per al processat O.. Va concloure sol·licitant la revocació de la Sentència per

ser excessiva la pena imposada i en especial la pena d'expulsió.

IV RESULTANT: Que als arguments del recurrent va oposar el Ministeri Fiscal que respecte a les penes, ja a l'acte del judici s'havien modificat les conclusions per atenuar les penes sol·licitades i (tal com expressa la Sentència) la defensa de l'acusat Josep Ramon O.S., ara recurrent, es va declarar globalment d'acord amb la exposició de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal, encara que va sol·licitar que la pena a imposar no excedís de 3 mesos (que a l'acte del judici va reduir a dos) de presó condicional i sense cap altra sanció. Però, no obstant, la mesura d'expulsió acordada era correcta per ser reincident el processat, ja condemnat pel mateix delictes.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la Sentència, pel que es refereix al recurrent Josep Ramon O.S., declara com a fets provats, dels que parteix, que el processat, ja condemnat per Sentència del Tribunal de Corts de 18 de juny del 1.988 per introducció, venda i consum en grup de drogues tòxiques, essent consumidor d'haixix i de cocaïna des de l'any 1.993, ha continuat amb periodicitat mensual comprant el producte haixix en quantitat de 25 g. cada vegada, sigui a Barcelona o a Madrid, el qual introduïa al Principat per al seu consum personal i juntament amb altres companys i als seus domicilis, als quals cedia o venia el producte sense obtenir beneficis econòmics. El dit processat va reconèixer haver comprat i introduït al Principat la droga cocaïna (en el mes de març 1 gram) i el 29 de setembre 3 grams per al seu propi consum i per al consum en grup, així com també 250 grams d'haixix a les persones i per al consum de les persones que la Sentència indica (per establir la responsabilitat dels altres processats)

II.-CONSIDERANT: Que els fets que constitueixen el Factum de la Sentència no han estat desvirtuats en el recurs pel qual han de mantenir-se com a fonament històrico-fàctic de la mateixa. I respecte a la tipificació dels fets, a més de la conformitat global manifestada per les defenses amb la modificació realitzada pel Ministeri Fiscal, s'ha d'assenyalar en quant a la graduació de la pena que ja la Sentència raona la procedència d'aplicar l'article 163 i no el 161 del Codi Penal andorrà, d'acord amb el criteri de benignitat en cas de dubte (in dubio pro reo) i tot això per no conèixer-se amb l'adequada exactitud les quantitats reals de drogues importades per l'acusat, que després venia o distribuïa entre els seus companys. Per altra banda, la Sentència ha tingut en compte que el

delicte major continuat d'introducció de drogues al Principat absorbia el delicte menor de consum en grup, valorant també com atenuant la plena col·laboració amb les autoritats (art. 23), si bé en quant a la pena d'expulsió, no ha pogut deixar de considerar la circumstància específica que el processat ja havia estat condemnat per Sentència del mateix Tribunal, de 18 de juny de 1.988, pel mateix tipus de delicte a vuit mesos de presó, quatre de fermes i quatre condicionals, així com a la pena d'expulsió, obtenint no obstant del Tribunal la suspensió de la mesura d'expulsió durant un termini provatori d'un any, que li va permetre continuar al Principat, recaient més tard a la comissió del mateix tipus de delicte, raons totes elles que van portar al Tribunal de Corts (d'acord amb les normes del Codi Penal i del Codi de Procediment Penal que cita la Sentència) a imposar-li les penes d'un any de presó i l'expulsió per cinc anys.

III.-CONSIDERANT: Que no obstant el que resulta del Fonament Jurídic anterior, permetent l'article 37 del Codi Penal graduar la temporalitat de la pena d'expulsió, en atenció a les circumstàncies invocades en el recurs i a que sols al penat recurrent se li imposa aquesta pena accessòria i no als altres (encara que sols a ell se li atribueix la introducció de la droga tòxica) el Tribunal considera prudent reduir la durada de la pena d'expulsió a tres anys en lloc dels cinc imposats per la Sentència recorreguda, la qual es confirma íntegrament excepte en aquest particular.

IV.-CONSIDERANT: Que les costes processals procedeix siguin declarades d'ofici en estimar-se parcialment el recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del dret del Principat d'Andorra,

D E C I D I M

I.- Estimar parcialment el recurs de suplicació interposat pel condemnat Josep Ramon O.S. contra la Sentència del M. I. Tribunal de Corts de 25 de novembre de 1.994, rebaixant a tres anys la durada de la pena accessòria d'expulsió que en la Sentència recorreguda es fixava en cinc anys.

II.- Confirmar la Sentència en tots els altres pronunciaments.

III.- Declarar d'ofici les despeses processals d'aquest recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.